

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 8/09

3 lutego 2009 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-440/07 P

Komisja / Schneider Electric

RZECZNIK GENERALNY DAMASO RUIZ-JARABO PROPONUJE CZĘŚCIOWE UCHYLENIE WYROKU, W KTÓRYM UZNANO ROSZCZENIE ODSZKODOWAWCZE SPÓŁKI SCHNEIDER Z TYTUŁU DWÓCH ELEMENTÓW SZKODY PONIESIONEJ W WYNIKU NIEZGODNEGO Z PRAWEM ZAKAZU KONCENTRACJI Z LEGRAND

Wspólnota Europejska powinna wypłacić spółce Schneider jedynie odszkodowanie za koszty poniesione przez tę spółkę w celu wzięcia przez nią udziału we wznowionym postępowaniu w sprawie kontroli koncentracji.

Przedsiębiorstwo Schneider zajmuje się produkcją i sprzedażą wyposażenia i systemów w sektorach rozdziału energii elektrycznej, kontroli przemysłowej i automatyki, a Legrand – instalacjami elektrycznymi niskiego napięcia. W dniu 16 lutego 2001 r. te dwie francuskie spółki poinformowały Komisję o planie nabycia kontroli przez Schneider nad Legrand w drodze publicznej oferty zamiany (POZ).

W dniu 3 sierpnia 2001 r. Komisja skierowała do Schneider pismo w sprawie przedstawienia zarzutów wskazujące, że jej działanie stworzy pozycję dominującą na szeregu krajowych rynków sektorowych.

Po zamknięciu POZ, w dniu 10 października 2001 r. Komisja wydała decyzję¹ uznającą koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem ze względu na to, że doprowadziłaby ona do stworzenia pozycji dominującej i znaczącego utrudnienia konkurencji na niektórych rynkach krajowych, a także umocnienia pozycji dominującej na szeregu francuskich rynków sektorowych.

Ze względu na to, że Schneider dokonała koncentracji uznanej *a posteriori* za niezgodną ze wspólnym rynkiem, w dniu 30 stycznia 2002 r. Komisja wydała drugą decyzję² nakazującą Schneider oddzielenie się od Legrand w terminie dziewięciu miesięcy, upływającym w dniu 5 listopada 2002 r.

¹ Decyzja Komisji 2004/275/WE z dnia 10 października 2001 r. uznająca koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem (sprawa COMP/M.2283 Schneider-Legrand).

² Decyzja Komisji C(2002) 360 końcowy z dnia 30 stycznia 2002 r. nakazująca rozdzielenie przedsiębiorstw (sprawa COMP/M.2283 Schneider-Legrand).

Schneider zaskarżyła do Sądu Pierwszej Instancji decyzję stwierdzającą niezgodność ze wspólnym rynkiem i decyzję o rozdzieleniu, wnosząc o stwierdzenie ich nieważności.

W międzyczasie, Komisja przedłużyła do dnia 5 lutego 2003 r. termin, w którym Schneider powinna oddzielić się od Legrand.

Z kolei Schneider przygotowała zbycie Legrand, które miało być zrealizowane w przypadku oddalenia jej dwóch skarg o stwierdzenie nieważności. W dniu 26 lipca 2002 r. zawarła z konsorcjum Wendel-KKR umowę sprzedaży, która miała być wykonana najpóźniej do dnia 10 grudnia 2002 r. Umowa zawierała klauzulę umożliwiającą Schneider, w przypadku stwierdzenia nieważności decyzji stwierdzającej niezgodność ze wspólnym rynkiem, rozwiązanie umowy aż do dnia 5 grudnia 2002 r. w zamian za zapłatę odszkodowania za zerwanie umowy (180 mln EUR).

Dwoma wyrokami z dnia 22 października 2002 r.³ Sąd Pierwszej Instancji stwierdził nieważność decyzji stwierdzającej niezgodność ze wspólnym rynkiem, a w konsekwencji również decyzji o rozdzieleniu, gdyż stanowiła ona środek wykonawczy poprzedniej decyzji. W uzasadnieniu Sąd Pierwszej Instancji stwierdził między innymi, że Komisja naruszyła prawo do obrony Schneider z uwagi na uchybienie proceduralne.

W następstwie wspomnianych wyroków Komisja wznowiła postępowanie w sprawie kontroli koncentracji Schneider i Legrand. W kolejnym piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów Komisja poinformowała Schneider, że jej działanie może zakłócić konkurencję na francuskich rynkach sektorowych. W dniu 2 grudnia 2002 r. Schneider zgłosiła Komisji zamiar sprzedaży Legrand na rzecz Wendel-KKR, którą ostatecznie zrealizowała w dniu 10 grudnia 2002 r.

W dniu 10 października 2003 r. Schneider wniosła do Sądu Pierwszej Instancji skargę o odszkodowanie, żądając kwoty wynoszącej ok. 1.700 mln EUR tytułem naprawienia szkód, które jej zdaniem poniosła na skutek niezgodności z prawem decyzji stwierdzającej niezgodność ze wspólnym rynkiem.

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2007 r.⁴ Sąd Pierwszej Instancji uwzględnił roszczenie odszkodowawcze Schneider, lecz jedynie w odniesieniu do niektórych elementów podnoszonej przez to przedsiębiorstwo szkody. Uznawszy bowiem, że naruszenie prawa do obrony spółki Schneider stanowiło wystarczająco istotne naruszenie przepisu prawa mającego na celu przyznanie praw jednostkom, Sąd Pierwszej Instancji potwierdził, że między popełnionym naruszeniem a obydwoma elementami szkody poniesionej przez Schneider zaistniał związek przyczynowy wystarczająco bezpośredni, by powstało roszczenie odszkodowawcze. Pierwsza z tych szkód odpowiadała kosztom poniesionym przez to przedsiębiorstwo w celu uczestniczenia w postępowaniu w sprawie kontroli koncentracji, wznowionym przez Komisję w następstwie wyroków stwierdzających nieważność, wydanych przez Sąd w dniu 22 października 2002 r. Druga z nich odpowiadała obniżce ceny sprzedaży, jaką musiała przyznać spółka Schneider na rzecz Wendel/KKR w celu uzyskania odroczenia skutków umowy sprzedaży. Ta ostatnia szkoda miała zostać naprawiona do wysokości dwóch trzecich.

W odwołaniu w niniejszej sprawie Komisja wniosła do Trybunału Sprawiedliwości o uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 lipca 2007 r.

---

³ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-310/01 Schneider Electric przeciwko Komisji i wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-77/02 Schneider Electric przeciwko Komisji (zob. również CP [84/02](#)).

⁴ Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T- 351/03 Schneider Electric przeciwko Komisji (zob. również CP [48/07](#)).

W swojej opinii Dámaso Ruiz-Jarabo rozpoczął od stwierdzenia, że popełnione przez Komisję naruszenie jest naruszeniem wystarczająco istotnym.

Następnie Dámaso Ruiz-Jarabo zbadał, czy istnieje związek przyczynowy między popełnionym naruszeniem a wyrządzoną Schneider szkodą. W odniesieniu do szkody poniesionej przez Schneider ze względu na obniżenie przez nią ceny sprzedaży Legrand na rzecz Wendel KKR, aby zrekompensować jej ryzyko obniżenia wartości aktywów Legrand, na jakie Wendel-KKR naraziła się, zgadzając się na odroczenie dojścia sprzedaży do skutku aż do czasu wydania wyroków w sprawie toczących się wówczas przed sądem wspólnotowym postępowań, Dámaso Ruiz-Jarabo stwierdził, że taki związek przyczynowy nie zachodzi. W szczególności uważa on, że szkoda poniesiona przez Schneider nie wynika z popełnionego przez Komisję naruszenia w sposób bezpośredni, natychmiastowy i wyłączny, tak by pozostawała z nim w stosunku przyczynowo-skutkowym.

Po pierwsze, Dámaso Ruiz-Jarabo wskazał bowiem, że obniżenie ceny zbycia Legrand przez Schneider nie wynika z niezgodnego z prawem charakteru decyzji stwierdzającej niezgodność ze wspólnym rynkiem, ale jest wyrazem wolnej woli Schneider w prowadzeniu interesów z innym przedsiębiorstwem. Zatem zobowiązanie (ostatecznie uznane za niezgodne z prawem) do rozdzielenia połączonych przedsiębiorstw leżało jedynie u podłoża tej okoliczności, nie wywierając bezpośredniego wpływu na klauzule umowy sprzedaży zawartej między Schneider i Wendel KKR.

Po drugie, Dámaso Ruiz-Jarabo uważa, że nic nie zmuszało Schneider do tego, by umowy sprzedaży były gotowe i sfinalizowane tak wcześnie (konkretnie w dniu 26 lipca 2002 r.), ponieważ wyznaczony przez Komisję termin do dnia 5 lutego 2003 r., poza tym, że podlegał przedłużeniu, to wydawał się wystarczający do tego, by znaleźć odpowiedniego nabywcę. Takie postępowanie zdaniem rzecznika generalnego rodzi podejrzenie, że Schneider zamierzała dać pierwszeństwo transakcji z Wedel KKR, a kontynuację koncentracji traktowała jedynie jako sytuację czysto hipotetyczną. Rzecznik generalny dodaje, że takie przypuszczenie zyskało potwierdzenie w fakcie, że Schneider, zamiast zająć się ratowaniem koncentracji z Legrand podejmując na nowo dany etap postępowania w sprawie kontroli przez Komisję po tym, jak stwierdzono nieważność decyzji, wolała raczej wykonać zawartą z nabywcą umowę.

Wreszcie Dámaso Ruiz-Jarabo uważa, że Schneider podjęła znaczne ryzyko zdając się na jeden z wyjątków przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁵ i przeprowadzając koncentrację z Legrand zanim Komisja wydała decyzję w jej sprawie. Zdaniem rzecznika generalnego, spółki, które zdają się na podobne wyjątki przyjmują, że w zakresie ponoszonego przez nie ryzyka wchodzi zmienność losu, jaki spotyka koncentracje. Tymczasem przyznanie odszkodowania za obniżenie ceny sprzedaży, na które zgodziła się Schneider, w oczekiwaniu na finał toczących się postępowań skutkuje udzieleniem przedsiębiorstwom, które decydują się na dokonanie koncentracji w nadzwyczajnym trybie, zanim Komisja wyda w tym przedmiocie decyzję, gwarancji czy też zabezpieczenia na wypadek jakichkolwiek dodatkowych kosztów, które mogą wyniknąć w przypadku naruszeń, w tym nawet przepisów proceduralnych, niemających bezpośredniego wpływu na gospodarcze podstawy koncentracji.

Dodatkowo, Dámaso Ruiz-Jarabo uważa, że Schneider zerwała związek przyczynowy między nieważnością decyzji stwierdzającej niezgodność ze wspólnym rynkiem a szkodą spowodowaną

---

⁵ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw [(Dz.U. L 395, s. 1), poprawione (Dz.U. 1990, L 257, s. 13) i zmienione przez rozporządzenie Rady (WE) nr 1310/97 z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz.U. L 180, s. 1)].

obniżeniem ceny sprzedaży Legrand na rzecz Wendel KKR, ponieważ zbyła to przedsiębiorstwo nie będąc do tego prawnie zobowiązana oraz nie działała z należytą starannością. Zdaniem rzecznika generalnego, w chwili wykonania umowy sprzedaży Legrand w dniu 10 grudnia 2002 r. Schneider była bowiem jedynie związana umową z Wendel KKR, jako że stwierdzono nieważność decyzji stwierdzającej niezgodność ze wspólnym rynkiem i decyzji o rozdzieleniu. Dlatego też dopełnienie czynności sprzedaży miało charakter dobrowolny. Ponadto, Dámaso Ruiz-Jarabo jest zdania, że Schneider nie działała z należytą starannością, ponieważ nie uwzględniła zawartej w umowie z Wendel KKR klauzuli, pozwalającej na odstąpienie od umowy w zamian za zapłatę 180 mln EUR. Zakładając, że Schneider wciąż chciała doprowadzić do skutku koncentrację z Legrand, postąpiłaby bardziej logicznie, gdyby wycofała się ze sprzedaży powołując się na wspomnianą klauzulę, tak, by zredukować szkody, ponieważ kwota 180 mln EUR jest nieporównywalna z dochodzonym początkowo przez Schneider odszkodowaniem w wysokości ok. 1.700 mln EUR.

W związku z powyższym, Dámaso Ruiz-Jarabo zaproponował, by Trybunał Sprawiedliwości uchylił wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 czerwca 2007 r., ponieważ nakazał on, by Wspólnota Europejska wynagrodziła w dwóch trzecich szkodę poniesioną przez Schneider, ze względu na kwotę obniżenia ceny sprzedaży Legrand, które Schneider musiała zaoferować Wendel KKR, aby zrekompensować jej odroczenie dojścia do skutku sprzedaży Legrand do dnia 10 grudnia 2002 r.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich rozpoczynają właśnie rozpoznanie tej sprawy. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: ES, FR, DE, EN, EL, IT, N,L PL

Pełny tekst opinii znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-440/07>

P

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053